

Osztopán, 1902. január 30. – Budapest, 1988

Apja gazdasági cseléd, majd gyári munkás volt. Négy elemi végzett – felnőttkorában megszerezte a nyolc általános iskolai végzettséget – 1914-től cselédként kereste kenyerét. 1916 és 1918 között Újdalmadon tanulta ki a gépészkovács szakmát. 1919 áprilisában, a fővárosban lett a vasasszakszervezet tagja. 1920-tól 1931-ig az Autotaxi Rt-nél dolgozott, mint karosszerialakatos. 1922-től a Kisiparos Kovácsok bizalmi testülete tagja, 1930-ban beválasztották a szervezőbizottságba, 1932-ban a szakma elnöke, 1933 és 1940 között titkára volt. 1924-től 1944. áprilisi betiltásáig volt tagja a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak, majd az SZDP-nek; 1942 és 1944 között az SZDP körzeti vezetőségi és VB-tagja volt. 1931 és 1938 között kapcsolatban állt Weishauss Aladár kommunista frakciójával is. 1940-ben sorkatona lett, 1941-ben Ukrajnába vitték szolgálatra, 1942. januári leszerelése után a Fiat autóüzemben kapott munkát, ahol kapcsolatba került az illegális kommunista mozgalommal is. 1945. januárban lett tagja a Magyar Kommunista Pártnak; előbb a városi közigazgatásban dolgozott, majd márciustól az MKP Budapest–Déli kerületi szakmaközi bizottság titkára volt. 1946. október-novemberben a Szakszervezeti Tanács Zemplén megyei titkára, majd az MKP pesterzsébeti szervező titkáráként, később, mint titkár dolgozott. 1950. november 15-én lett az MDP Budapest IX. kerületi pártbizottság titkára. Elvégezte az MDP pártfőiskolát. 1956. július 21-én megválasztották az MDP Központi Vezetőség póttagjának. 1962. júniusban az MSZMP Budapest IX. kerületi pártbizottsága első titkáráként ment nyugdíjba.